

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Slovensko Koroško.

Pod tem naslovom priobčuje zadnji »Parlamentär« v prevodu naš članek »Koroški Slovenci v službi nemškega klerikalizma« s tem-le zanimivim uvodom: »Dve takorekoč od Boga in sveta pozabljeni in zapuščeni slovanski deželi ste: češka Šlezija in slovanski Korotan. Kakor ume rimska duhovščina v Šleziji s Kohnom v Olomucu in Koppom v Vratislavi na čelu pospeševati vsenemške težnje na škodo domačega slovanskega prebivalstva, takisto deluje tudi škof Kahn v Celovcu na pogubo koroških Slovencev. Sadovi tega delovanja se že kažejo!

Slovani v Šleziji že plovejo na rimskem čolnu (Kahn) v nemško morje, prav kakor Slovenci na Koroškem. Koroški Slovenci so v nevarnosti, da neopaženo poginejo, obkrožani samo od učenih zgodovinarjev, kakor sedaj Sorbi v pruski in saški Lužici.

Prav na Koroškem, v zibeiki nekdanjega velikega slovanskega Korotana, v pradomovini naroda slovanskega, se razvija najlutejša germanizacija, katero z vsemi močmi podpira katoliška duhovščina. Vera v službi politike ubija narodnost in to je pojav, ki se tiče tudi usode Slovencev na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem. Ali se morata Šlezija in Koroška izločiti iz slovanske interesne sfere, ker jih davita in tiščita k tlom nemški nacionalizem in rimski klerikalizem? »Slovenski Narod« je nam podal o usodi slovanskega naroda na Koroškem strašno sliko, ki mora izzvati pozornost vsega slovanskega sveta. Še kratko časa in ta slika bo izgnila v temi germanizacije in prenehala bo biti Koroška — zemlja slovanske in stopila bo v krog nemških dežel. Tudi moderni uspeh nemškega pritiska na vzhod! Ako še tli le iskrica sočutja v slovanskih srcih,

mora mogočno vzplamteti vzpričo te narodne katastrofe na slovenskem Koroškem. Še nekaj časa in Slovenci na Koroškem bodo na rodni svoji grudi izgubili raz površje, prenehali bodo biti Slovani in bodo samo večali število sinov matere Germanije, kakor nekdanji polabski Slovani. S svojimi močmi se slovanski Korotan ne more več dvigniti, svobodomiselnost slovanske inteligence mora preplaviti deželo in, dejansko podpirana s slovanskim denarjem, bližnjih sosedov — Hrvatov, Srbov in Čehov, organizirati zadnji boj za slovansko narodnost, snovati narodne šole in v cerkvi streti vpliv germanizma, katerega vzdržuje rimska duhovščina, ako si hoče ohraniti zemljo svojih očetov. Toda to se mora skoro zgoditi, ako naj ne bode prepozno!

Tako piše »Parlamentär«. V njegovem članku je premnogo bridkih resnic; je pa tudi zmota vmes in zmota tiči v tem, da si dela iluzije glede pomoči drugih Slovanov.

Vojna na Daljnem Vstoku. Izpred Port Arturja.

O dogodkih pred Port Arturjem je došla cela vrsta poročil, ki se vsa strinjajo v tem, da so pretekli teden napadli Japonci portartursko trdnjavo z vso silo z morske in suhe strani, a da so bili na celi črti z velikimi izgubami odbiti. Te vesti niso sicer niti z ruske, niti z japonske strani uradno potrjene, ker je brzojavna zveza tako Port Arturja z Rusijo, kakor tudi japonske armade in japonskega brodogradništva, vendar pa jih lahko smatramo za kolikor toliko resnične!

Najnovejša vest iz Petrograda javlja, da je došla v soboto cela vrsta brzojav iz Liaojanga, ki vse po-

ročajo, da so Japonci napadli z vso silo s kopne strani Port Artur, a so bili z velikimi izgubami odbiti. Tudi na morju divja boj. Skridlov je v Port Arturju.

Iz Mukdena se takisto brzojavlja v Petrograd, da so Japonci vnovič naskočili portartursko trdnjavo, a so bili krvavo odbiti. Japonske izgube so ogromne. Tudi na morju je japonsko brodogradništvo imelo velike izgube.

A tudi iz Londona se poroča, da so Japonci napadli Port Artur s suhe strani. Japonska armada je trikrat naskočila zunanje utrdbe, a vsakokrat je bila odbita od ruskih desnih baterij. Japonci so se z ogromnimi izgubami umaknili. Zatrjuje se, da je rusko brodogradništvo odplulo iz pristanišča.

Neki pariški list pa priobčuje vest, da se zunanje portarturske utrdbe že nahajajo v japonskih rokah; Rusom so bile potopljene tri vojne ladje, ostale pa so se rešile na široko morje. Sam dotični list dostavlja, da je ta vest težko resnična, in celo vsi angleški in nemški listi pravijo, da je skrajno neverjetna. Dejansko pa tudi ni došla ni ena vest, ki bi se strinjala s pariškim poročilom, pač pa se vjemajo vse v tem, da se je Japoncem naskok na Port Artur ponesrečil in da so imeli pri tem velike izgube.

Iz Čifua se tudi javlja, da so Japonci brezuspešno naskočili Port Artur, in se dostavlja, da gradé Rusi na Zlati gori nove močne utrdbe, katere so armirali na posebno povelje admirala Skridlova s topovi, ki so bili na ladjah odveč.

Kakor je torej razvidno, se tudi iz Čifua javlja, da je Skridlov res v Port Arturju; in ker se tudi iz Lia-

janga kategorično zatrjuje, da se admiral Skridlov faktično nahaja v portarturskem pristanišču, nam pač ne preostaja drugega, kakor da ti vesti verjamemo, da si je bila sprva zelo malo verjetna!

Iz Nagasakija se poroča, da se v tamkajšnjih vojaških krogih sodi, da se Rusi z vso vnemo trudijo, da bi razstrelili pred vhodom v portartursko pristanišče potopljene japonske parnike, ki zapirajo ruskemu brodogradništvu pot iz luke. Trudijo se tem bolj, da napravijo zopet prost izhod iz pristana, ker morejo samo na ta način še rešiti svoje ladje. V istem poročilu se še poudarja, da ima japonsko brodogradništvo še 18 za boj sposobnih velikih in manjših vojnih ladij in 17 torpedovk. To japonsko poročilo je velezanimivo! Prvič, ker trdi, da je izhod iz portarturske luke zaprt, da si je že davna neovržno dokazano, da je popolnoma prost in je vsled tega admiral Togo že opetovano poskusil, kakor je sam uradno poročal, da bi izhod iz pristanišča zaprl z minami. Najzanimivejše pa je brez dvoma japonsko priznanje, da imajo v celem samo še 35 za boj sposobnih vojnih ladij. Ako se upošteva, da so imeli Japonci ob začetku vojne nad 90 vojnih ladij, sedaj pa samo 35, morajo se imenovati japonske izgube na morju naravnost ogromne, saj znašajo, kakor Japonci sami priznavajo, skoro dve tretjini vsega brodogradništva!

Toda s tem izgube japonske mornarice še niso končane. Admiral Togo sam poroča, da je v sredo in četrtek našel v zalivu Talienvan 16 ruskih min in jih uničil, a navzlic največji opreznosti je bilo več ladij od min poškodovanih. Togo je sicer silno molčeč, zato se je čuditi, da to pot ni zamolčal, da so bile japonske ladje poškodovane; morda pa je samo to

povedal, da bi drugo važnejše za molčal!

General Kuroki v ofenzivi.

Po poročilih iz Londona ne more biti nobenega dvoma več, da je general Kuroki po več nego enomesečnem mirovanju zopet prišel v ofenzivo. Ena japonska armada, obstoječa iz 25.000 mož, prodira iz Sajmacija v smeri proti Mukdenu, druga koraka v smeri proti Liaojangu, tretja iz Vajaniha v smeri proti Hajčengu, četrta iz Siujana takisto proti Hajčengu, peta pa se pomiče na skrajnem levem krilu proti Kajčovu ali Kajpingu.

Kitajci v Taku zatrjujejo, da so se Japonci morali trikrat umakniti, predno se jim je posrečilo prodreti iz Fengvangčenga.

Nadalje se poroča, da je bilo v okrožju 35 milj od Fengvangčenga več spopadov sovražnih predstraž. General Kuroki je odposlal več oddelkov v svrhu rekonosciranja proti Liaojangu, Hajčengu, Sajmaci in Si-njanu. Rusi so znatno povečali svojo armado na jugozahodu. Japonci so zasedli na jugu Sinjan. Rуска armada, obstoječa iz 8000 kozakov z 8 topovi, ki se je nahajala med Fengvangčengom in Kajpingom, se je umaknila proti severu.

Brzojavna vez med Port Arturjem in ruskim konzulom v Čifu.

Po poročilih iz Londona so Japonci dognali, da je ruski konzul v Čifu v brzojavni zvezi s portartursko trdnjavo. Ruski konzul je baje dal napraviti na svoji palači aparat za brezžični brzojav. S pomočjo tega aparata se konzul neprestano dogovarja z rusko posadko v Port Arturju in odpošilja potem dotične vesti generalu Kuropatkinu v Liaojang. Japonski poslanik v Pekingi namerava baje pri kitajski vladi posredovati, da se ruskemu konzulu

LISTEK.

O šolski higijeni z oziranjem na kongres v Norimberku.

Fr. Kocbek.

Obče znano je pravilo, da le v zdravem telesu biva zdrava duša. Radi tega imajo učitelji dolžnost, da ne samo duševne sile in zmognosti, nego tudi telesne posameznih učencev harmonično razvijajo.

Do novejšega časa se je v tem oziru mnogo grešilo, ker se je vzgoja telesa na stroške duševne izobrazbe preveč zanemarjala.

Prvi, ki so že po svojem poklicu opozorili na omenjeno neskladnost vzgoje, so bili zdravniki, če tudi so pedagogi in razna šolska oblastva dolgo časa njihovim prizadevanjem nasprotovali, oziroma so podcenjevali veliki pomen telesne vzgoje.

Nestor in najodličnejši prvoboritelj za vpeljavo šolskih zdravnikov je dr. Cohn v Vratislavi (Breslau). Pred 40 leti je našel v vratislavskih šolah veliko temo; zato si je neumorno prizadeval, da spravi v šole

več svetlobe. V letih 1864 do 1866. je preiskal oči 10.000 učencev v Vratislavi ter je iskal vzroke kratkovidnosti, obenem pa predlagal nasvete, kako bi se oči ohranile zdrave. Enake preiskave drugod na 200.000 otrokih so dognale, da je kratkovidnost (myopia) najrazširjenjša šolska bolezen, ki se glede števila in kakovosti kratkovidnih z višjo kategorijo šol še stopnjuje. Množica teh velikih števil je govorila in v vseh kulturnih državah se je zbudilo občno zanimanje za vprašanje, kako vpliva šola na zdravje učencev. Nastala je mnogobrojna literatura o zgradbah šolskih poslopij, pri kateri so razen zdravnikov sodelovali tudi stavbenški mojstri, šolniki in obl stva. Po dolgem odlašanju so na Nemškem in drugod razne vlade in mestni zastopi vendarle nastavili šolske zdravnike. Samo v Nemčiji imajo sedaj v 234 mestih že 676 šolskih zdravnikov. Zanimiv je dogodek v Vratislavi, kako nerazumno se je postopalo v zadevi šolskih zdravnikov. Tam se je leta 1886 ponudilo 572 zdravnikov, ki so hoteli v šoli prostovoljno in brezplačno delovati, a so bili odklonjeni z razlogom, da bi se po nadzorovanju šolskih zdravnikov vzbudili

le predsodki in nezaupnost v starših proti šoli.

Za blagor ljudstva vneti znanstveniki so že davno marljivo gojili občno higijeno, ki se razteza na ogromno področje. Na vseh velikih higijeničnih kongresih, začenši z onim v Genovi l. 1882., so bila v posebnih oddelkih predavanja in diskusije tudi o šolsko-higijeničnih vprašanjih. Vseled vedno se razširjajočega področja in novo navršenih vprašanj ni bilo mogoče, da bi se vse nagromadeno gradivo zamoglo temeljito preresetati in prebaviti.

Radi tega so se naravnim potom vsled nujne potrebe ustanovila društva za šolsko higijeno v Nemčiji, na Francoskem, Angleškem, Nizozemskem, Ogrskem, v Švici itd. Njih občna naloga je, da se mladi organizem ojači, vedno bolj razširjajoča se nervoziteta in prezgodnja onemoglost pa zabrani.

Resnične so besede prof. dr. Griesbacha, ki je rekel, da sta medicina in pedagogika najodkritosrdnejša zastopnika humanitete ter zasledujeta najvišji smoter človeškega hrepenenja, namreč, da ohranita cvet naroda telesno in duševno zdravega.

Šolska higijena postala je samostalna specialna znanost, katere delokrog je vedno širji in intenzivnejši, kar nam nepobito dokazuje dotično velikansko slovo. Razun nebrojnih knjig in brošur, ki se vsako leto prijavljajo v raznih jezikih, izhajajo tudi strokovni listi. Prof. dr. Fr. Eriemann v Curihu v Švici izdaja »Zeitschrift für Schulgesundheitspflege«, kateri list je ustanovil dr. L. Kotelmann v Hamburgu ter izhaja že 17. leto. Omenjeni list ima še prilogo »Der Schularzt«. Vsak mesec izide ena številka, letnik velja na leto 8 K.

Razen tega najznamenitejšega lista izdaja Vanselow časnik »Das Schulhaus«, prof. Griesbach v Mühlhausnu na Elzaškem pa »Gesunde Jugend« v 6 zvezkih na leto.

A tudi drugi listi, kakor: »Die Kinderfehler«, »Zeitschrift für Kinderforschung mi besonderer Berücksichtigung der pädagogischen Pathologie (Langensalza, 9. letnik), potem »Gesundheit« (Hygienische und gesundheitstechnische Zeitschrift, Lipsija, 29. letnik) ter »Werde gesund« (Zeitschrift für Volksgesundheitspflege und Krankheitsverhütung,

Erlangen) prinašajo med drugo tvari- rino šolsko-higijenične članke.

Čehi izdajajo 2 lista in sicer 1 znanstveni higijenični in 1 popularno pisani list.

Na šolsko-higijeničnem polju je mnogo takih vprašanj, ki se dajo temeljito rešiti le povsestranskih razmotrivanjih v skupnih debatah dotičnih strokovnjakov. Pri tem nam je še upoštevati različni razvoj šolstva sploh v posameznih narodih. Da bi se to tem lažje in uspešneje doseglo, sklicali so razni strokovnjaki šolske higijene različnih narodov sporazumno »Prvi internacijski kongres za šolsko higijeno«, ki se je letos vrnil od 5. do 9. aprila v starem patricijskem mestu Norimberku, ki ne slovi samo radi znanega »lijaka«, nego je eno najbolj naprednih mest, ki je že ogromne svote žrtvovalo za povzdigo svojega šolstva. Zato pa ima tudi krasne šole z vsemi modernimi napravami ki so najboljši dokaz, da bivajo tam vneti prijatelji in pospeševalci šolskega zdravstva. Vse to je bilo odločilno, zakaj se je Norimberk izbral kot kraj 1. kongresa.

(Dalje prih.)

zapové, brezžični brzovjavni aparat takoj odstraniti.

Zrakoplov nad Port Arturjem.

»Daily Express« se brzojavlja iz Čifua, da se je v noči 9. t. m. severno od Port Arturja na mestu, kjer stoje Japonci, pojavil v veliki višini zrakoplov, ki je ostal vsled brezvetrija na enem in istem mestu celo noč. V Port Arturju so ga seveda takoj opazili in poveljnik trdnjave, general Steselj je dal takoj ukaz, da se nemudoma ugasnejo vse luči, da ste bili trdnjava in mesto celo noč v popolni temi.

Rusi v Severni Koreji.

Ruski kozaki v Koreji prodirajo neprestano proti jugu in že stoje v bližini Gensana. Te dni je precej močan kozaški oddelek odrinil iz Kapsana in zavzel neko manjšo mesto južno od Kapsana. Znatni kozaški oddelek se nahaja v Senčenu, dočim so se kozaki umaknili iz Hamhenga, koje mesto so nedavno zasedli. Vsi ti kozaški voji se nahajajo za hrbtom japonske armade generala Kurokija.

Rusi nakupujejo nove vojne ladje.

Po poročilih iz Aten biva tamkaj že več dni polkovnik ruskega generalnega štaba Milanov v svrhu, da bi kupil od grške vlade križarke »Hidra«, »Spece« in »Psara«. Njegov trud pa ni imel zaželenega uspeha. Grška vlada mu je namreč odgovorila, da se glede prodaje teh vojnih ladij sedaj ne more pogajati, ker bi bilo v to potrebno posebnega zakona, sprejetega od parlamenta. Zatrjuje se, da je Milanov odpotoval v Carigrad, kjer upa, da se mu bo posrečilo, kupiti od turške vlade vse nove in na novo popravljene turške križarke.

O boji pri Kinčovu.

V Petrograd je došlo pismo vojnega poročevalca Daracova o bitvi pri Kinčovu, v katerem Daracov kategorično zatrjuje, da so Japonci v tej bitvi izgubili 20.000 moč.

Japonski ujetniki v Moskvi.

Včeraj je dospel v Moskvo 20 vjetih japonskih častnikov in 500 navadnih vojakov, ki so bili vjeti v severni Koreji. Vlada jih nastani v moskovskem Sergejevem samostanu, kjer ostanejo do konca vojne.

Odhod baltiškega brodograja.

Kakor se poroča iz Petrograda, se je odhod na Daljni Vzhod baltiškega brodograja definitivno določil na dan 15. t. m. to je v sredo. Posadka tega brodograja obstoji iz 8000 pomorščakov. Poveljnika tega ladjevja bosta admiral Rožestvenski in Euguist.

»Načrt se je posrečil!«

Iz Petrograda se poroča, da je general Kuropatkin poslal carju Nikolaju tole brzojavko: »Načrt se

je posrečil! Prepričan sem, da se vse završi po naši želji!« — Kakšnih načrtov se tiče ta brzojavka, nikdo ne vé!

Češki deželni zbor.

Praga, 13. junija. Jutri se skliče deželni zbor. Govori se, da boleta le dve plenarni seji v tednu, koncem drugega tedna pa se zasedanje že tudi odgodi. Za deželne potrebščine bo skrbela zopet cesarska naredba. Spravna akcija se ob tej priliki še tudi ne bo pričela, pač pa se bodo vršile tozadevne priprave v poletnih mesecih, da se izvedejo v septembru. Govori pa se tudi, da se sestavi iz vseh večjih deželnozborskih strank akcijski odsek, ki bo pripravljal vse potrebno.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 12. junija. Na dnevnem redu včerajšnje seje je bilo tudi poročilo finančnega odseka glede ureditve plač železničarjem. Potem se je nadaljevala razprava o peticih. Posl. grof Batthyany je poudarjal za potrebno, da ogrski parlament nastopi z mogočno manifestacijo za odpravo italijanske vinske klavzule. Carinske vojne z Italijo se ni treba bati. Nadalje je prav konfuzno začel razpravljati tudi o političnih odnosih med obema državama. Naglašal je, da se zadnji čas pojavlja v Italiji Madjarom in Nemcem — sovrážna (?) propaganda, ki v zvezi s Slovani (?) vse napada, kar je madjarsko ali nemško. Posl. Bernath je rekel, da bi tudi še tako mala količina italijanskega vina škodovala naši vinski trgovini, vsled česar oboja tudi kontingentiranje uvoza italijanskega vina. — Ministrski predsednik grof Tisza je izjavil, da je najvažnejša naloga za ureditev vinarstva v tem, da dobi v bodočnosti vino, ki ga ima Ogrska na razpolago, stalne odjemalce. Vsled tega bi bilo napačno, polagati vso težnost na carinsko varstvo. Ni več daleč čas, ko Ogrska ne bo mogla preoblitve svojega vina razpečati v svojem carinskem področju, zato si je treba zagotoviti izvoz vina. — Nato je zbornica sklenila, da se izroče vse peticije, ki se tičejo vinske klavzule, ministrom financ, trgovine in poljedelstva. — Pri peticijah glede carinske samostojnosti je izjavil trgovinski minister Hieronim, da bi bilo Ogrski, ki se bavi večinoma le s kmetijstvom, v neizmerno škodo, ako bi se prekinila gospodarska vzajemnost z Avstrijo. Povedal je, da izvažajo Ogrska vsako leto v Avstrijo pet do šest milijonov meterskih stotov moke in govejne živine za 200 do 250 milijonov kron. Kmetijstvo tvori na Ogrskem deblo; ako bi se dežela odtrgala v carinskem oziru od Avstrije, bi si Ogrski sami podžagali deblo ter bi se obdali s kitajskim zidom. Nadalje je rekel, da mora priti čas, ko

se bo industrija na Ogrskem tako razvila, da ne bo treba več izvažati kmetijskih pridelkov. »Potem bomo mogli govoriti o samostojni carini, poprej pa ne«.

Revizija brambnega zakona.

Budimpešta, 12. junija. Med vojnim ministrom Pitreichom in med ministrskim predsednikom so se začele v četrtek konference zaradi spremembe brambnega zakona. Avstrijski ministrski predsednik je na črtom že pritril. Nov zakon se predloži obema parlamentoma takoj pri sestanku v jeseni. Zakon temelji na triletni vojaški službi; dveletna se je opustila z ozirom na velika finančna bremena, ki jih država sedaj, ko ima toliko novih kreditov za vojaštvo, nikakor ne zmore.

Papež o gibanju »proč od Rima«.

Dunaj, 12. junija. V Vatikanu jih je strah tega verskega gibanja. Papež je rekel dunajskemu proštu Naeckju, da posebno na Češkem »to zlo napreduje in ako se mu pravdočasno ne zoperstavi, naraslo bo kmalo v požar, ki se morda ne bo dal več pogasiti.«

Iz Srbije.

Belgrad, 12. junija. Vse prireditve, ki so bile projektovane za včerajšnji dan, so se na kraljevo željo preložile za slavnosti kraljevega kronanja. Med parastosom, ki se je opravljal za kralja Aleksandra in kraljico Drago na pokopališču, so stražili orožniki, ki pa niso imeli nič opraviti, ker je vladal mir po celem mestu.

Belgrad, 12. junija. Na ukaz ministra notranjih zadev se je macedonski odbor v Vranji razpustil. V bodoče sme obstati le macedonski dobrodelni odbor. Istočasno se je general Atanacković kot načelnik macedonskega odbora v Srbiji proglasil za razpoložljivega.

Položaj v Macedoniji.

Solun, 12. junija. Odkar se je izvršil atentat na železnici, so dobili vojski ob železnici poostreno službo. Zadnje dni so te straže ob železnicah zaprle 18 Bolgarov.

Carigrad, 12. junija. Turška vlada je pozvala tvrdko Krupp, naj čimprej izdela in doloži naročenih 16 baterij brzostrelnih topov.

Francoska zbornica.

Pariz, 12. junija. Posl. Millebrand, ki je likvidator razpuščenih kongregacij, je po ovinkih očital vladi lakomnost pri njenem nastopanju proti kongregacijam. Ministrski predsednik Combes je odgovoril: »Uničujem kongregacije v interesu republike, ne mislim na to, da bi se z njihovo zapuščino obogatel. Od vlade pa ne odstopim prej, dokler se ne sprejme popolnoma zakon o odpravi samostanskega pouka. Kakor hitro se to zgodi, bom takoj odstopil prostovoljno.«

Papež se ni prav nič ženiral, eno in isto dostojanstvo po večkrat prodati, dasi je prvi »kupec« še živ. Kdor mu je bil na potu, tega je dal potopiti ali zastrupiti. Posebno mu je šel pri tem na roko njegov sin Cezar Borgia, ki je dal naposled zavratno umoriti svojega lastnega brata Franca Borgia, da je podedoval njegova dostojanstva in njegovo veličansko premoženje. Papež se je dal kmalu potolažiti. V proslavo prijaznenja papeža Aleksandra in njegovega sina je bila pod naslovom dvornega lova prirejena grozna orgija. Ta je trajala v gozdu pri Ostiji štiri dni in štiri noči. Na ta »lova« je bilo naročenih 50 elegantnih vlačug in isto toliko sodomij v danih fantov. Kaj so ti razuzdanci uganjali, si je lahko misliti. Izmed povabljenih deklet se jih je samo dvanaest vrnilo v Rim, druge so našli delavo strašno razmesarjene v gozdu... To je Cezar Borgia imenoval »zabavo«.

Sploh je ta bestija v človeški obliki imel največji užitek, kadar je videl teči človeško kri in posebej ga je kratkočasil, če je mogel lastno ročno moriti. (Dolje prih.)

Dopisi.

Iz Litije. Zdi se, da si je smrt s svojimi grabljivimi rokami izvolila Litijo za svoje prebivališče. Leto za letom nam trga neusmiljeno iz naše srede može in žene v najlepših letih. Se se ni pogreznila zemlja na grobu nepozabnega dr. Pavliča, že je zahtevala novih žrtev — vrliga narodnjaka g. Fr. Černeta, uradnika južne železnice in kmalu nato blago ženo, blagorodno gospo Koblarjevo. Litija je zadnje čase skoraj vedno v žalni obleki. Smrt nima ne čuta, ne srca. Jok in stok je ne ganeta, sicer bi ne bila posegla zopet s koščeno svojo roko v družino ki je bila srečna, vesela, zadovoljna, žal, da komaj leto dni. Dne 7. junija je padel smrti v mrzle roke mlad, 29 let stari mož, ki je šel pred letom stopil pred oltar s svojo ljubeznivo nevesto, in koja mu je v njega najtežjih dneih povila čvrsto deklico — c. kr. finančni koncipist Aleksander Gudelj. Človeka spreletava mrz in krči se mu srce pri tako strahovitem udarcu. On, ki se je tako veselil življenja ob strani svoje blage gospe soproge, ki je komaj pričakoval trenutka, da postane srečni oče — je za vedno zatisnil oči. Kako tragičen slučaj! Pokojni Aleksander je bival v Litiji dobro poldrugo leto. Kot uradnik je bil izborna moč. Z lahkoto je vodil posle c. kr. davčnega nadzornika. Spoštovan je bil pri svojih predstojnikih. Kot človek pa je bil Aleksander blaga, zlata duša, ki ni poznal sovražnika, pač pa je imel toliko lepih lastnosti, da si je namah pridobil srca vseh, koji so z njim občevali. In prijatelj je imel pokojni Aleksander mnogo, mnogo, sovražnika nobenega. Njegov kristalni značaj, živahen temperament in njegova udanost do prijateljev — vse to se je tako lepo zrcalo v njem, da si zrl v njem pravega človeka, nesebičnega prijatelja. Blagi Aleksander je bil tudi navdušen narodnjak, ki ni nikoli zatijal, da je slovenske matere slovenski sin. Bil je odbornik bralnega društva in je s svojimi lepimi nasveti veliko pripomogel, da se društvo tako lepo razvija. Kot družabnik pa je bil pokojni Aleksander neprecenljiv. Radi smo se zbirali okoli njega. Petje ga je zelo veselilo in ves srečen, dostikrat s solzami v očeh je zapel njemu toliko priljubljeno »Vse solzne najne so oči«. Njega, ki je bil zlata duša, ni več med nami. Zapustil je mlado vdovo in hčerko, ki žalujeta ob njega preranem grobu, zapustil pa je tudi nebroj udanih prijateljev. Kako je bil ranjki priljubljen, kazal je njegov krasen sprevid v Litiji in v Škofji Loki, kamor so ga k večnemu počitku pripeljali. Počivaj v miru, blaga duša!

Deželna pokuševalna klet in ljubljanski gostilničarji.

(Iz vinogradniških krogov novomeškega okraja.)

Ljubljanski gostilničarji se pritožujejo, da se jim slabše godi kakor prej, in navajajo med vzroki tudi deželno pokuševalno klet, katero je ustanovila c. kr. kmetijska družba, in katera jim dela baje veliko škodo.

Kaj naj porečemo k takim tožbam pa mi, dolenjski vinogradniki, ki smo prisiljeni razpečavati svoje pridelke doma po vinotočih, ali jih pa celo doma porabljati, ker ni kucev blizu, dočim se po Ljubljani točijo tudi evički, ki so ponarejeni?

Zadnji čas je bil, da se je začelo obračati pozornost od strani poklicanih krogov tudi na to stran narodnega gospodarstva in da se je tudi za ugodne prodaje domačega pridelka kaj ukrenilo! Ako se je stopilo pri tem občekristnem delu tudi nekaterim na prste, za to se ni treba kmetijski družbi prav nič zagovarjati.

Kmetijska družba ima nalogo, da skrbi pred vsem za producente in da gre producentom tudi pri prodaji vina na roko. Prav zato se je ustanovila deželna klet! S tem njenim delom ni hotela spraviti gostilničarjev v nesprotje s svojimi interesi. Nasprotno! Ako je gostilničarjem res na tem, da nudijo svojim gostom samo dobra in pristna vina, potem imajo v deželni kleti prav dobroga posredovalca za dobavo takega vina. Kdor si pa hoče pomagati do cenejšega vina z nakupovanjem in mešanjem cenejših vnanjih vin, in hoče na ta način prosperirati v svojem obrtu, ta pa ne zasluži nobenih ozirov, ker dela le v lastnem interesu, na škodo domačih producentov in konsumentov.

Gostilničarji naj točijo pristno, domače blago. To moramo povsod zahtevati. Ako se bodo gostje za to stvar malo bolj brigali kakor dozdaj, potem je upati, da se tudi pri nas obrnejo razmere na bolje in pride zopet domača pristna kapljica do prave veljave.

Kmetijska družba je za sedaj ustanovila le pokuševalno klet in jo

napolnila z najboljšim vinom domačih producentov. Kdor želi dobiti taka vina, temu stoji na razpolago imena dotičnih vinogradnikov kakor tudi cena razstavljenih vin. S tem svojim korakom dela propagando za domači pridelak in posreduje tudi kupčijo v dotičnih vinih.

Samo pri tej razstavi kranjskih vin in teh pokušnjah pa ne sme ostati. Nadaljni njen korak, ki ga ima napraviti v interesu domačega vinstva, mora biti pač ta, da založi svojo klet z združenimi močmi z vinom, in da izpremeni dosedanje pokuševalno klet v deželno vinsko klet v pravem pomenu besede, kjer se bodo lahko dobila v večjih množinah dobra in pristna domača vina s kolikor mogoče enakim in praviim značajem. Dokler se to ne zgodi, ne sme družba mirovati, in naj se ji delajo še take zapreke bodisi od ene ali druge strani. Pred očmi imejmo vinske dežele, ki so pred nami!

Kar se tiče pritožb ljubljanskih gostilničarjev, pa menda sami ne smatrajo deželne kleti za tako nevarno, kakor jo popisujejo. Najbolj jih seveda v oči bode, da se prirejajo pokušnje v večernih urah, ob času, ko se zbirajo gostje navadno po gostilnah. To je verjetno! Ali za javne pokušnje, ako naj se prirejajo tudi za konsumente, ni nobenega bolj priličnega časa, kakor je večer, posebno v takih mestih ne, kakor je Ljubljana. Po dnevu bi ne bilo nobenega obiska! Sicer pa škoda, ki se priredi z večernimi pokušnjami, tudi ni tako velika, kakor se tuintam misli. Večja kakor v materialnem oziru je škoda v moralnem oziru, a le pri nekaterih gostilničarjih; ali ta škoda bi bila ravno toliko, če bi se pokušnje po dnevi prirejale. Ako zahtevajo gostje po gostilnah, odkar se je ustanovila deželna pokuševalna klet, zgolj dobra in pristna vina, je to nastopanje za nekatere gostilničarje brez vsega dvoma neprijetno, ali za to je osnovana deželna klet, da dela propagando za dobra in pristna domača vina. Če tudi ne bo mogoče vsakemu gostilničarju dobiti tako dobrih vin, kakor se pokušajo v deželni kleti — kajti tam se toči res le najbolj izbrano blago — vendar naj vsak skuša priti do poštene domače kapljice, in naj preneha tista mešanica raznih vin, ki se tuintam po Ljubljani dobi, in ki je na kvar gostom in producentom. Kako pa pridemo vinogradniki do tega, da moramo težko pridelana domača vina sami piti in jih v vinotočih prodajati, v Ljubljani in drugod se pa pod imenom domačega pridelka točijo ponarejeni evički? Dokler se te razmere ne izpremenijo, toliko časa ne moremo jemati v varstvo ljubljanski gostilničarjev, ampak le producente in konsumente. To je naša misel! Kmetijska družba pa naj mirno naprej deluje!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. junija

— Ljubljanski občinski svet ima v torek ob šestih zvečer sejo.

Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in ustanovitve šolskega odseka in direktorija mestnega vodovoda, potem pa poročila o dopisu poveljstva 3. voja v Gradcu v zadevi prodaje vojaškega oskrbovališča v Ljubljani, o prošnji ljubljanskega dirkališkega društva za odpis najemščine; o popravni neke ceste v mestnem logu; o prošnji Rudovih dedičev, da bi smeli v Tesarskih ulicah namesto zaokazane njim žične ograje narediti zid iz opeke; o vabilu na naročbo nameravane knjige: »Plemstvo v matičih Kranjske«; o mestnem prispevku za Vegov spomenik; o Ivana Mrzla prošnji za parcelacijo njegovega zemljišča ob Stari poti v Vodmatu; o Fran Kandaretovi prošnji za parcelacijo njegovega zemljišča v kat. občini Karlovske predmestje; o Viktor Accetovi prošnji, da se mu dovoli odložitev naprave hodnika in ograje pri njegovih hišah na Privozu št. 3 in 5; o Marije Kramarjeve prizivu po kuratorju dr. Fran Počku v zadevi stavbnih predpisov povodom adaptacije hiše na Dolenjski cesti št. 5; o delovanju mestne posredovalnice za delo in stanovanja v letu 1903; o oddaji priprave za prevažanje ognjencev in za gasilne in rešilne posle za dobo prihodnjih treh let; o prošnji Katarine Paternostrove, vdove po mestnem knjigovodji Josipu Paternostru, da se ji pripozna normalna penzija; o prošnji bivšega oficijala mestne blagajne Ivana Hribarja za povračilo 30% nega penzijskega prispevka in za dovolitev odpravnine, oziroma za pripoznanje pokojnine; o prošnji hišne

Izza temnih dni.

(Sliče iz življenja raznih papežev.)

(Dolje.)

Papež Aleksander VI. je bil v nekem oziru pravi ropar. Svojega sina je imenoval regentom cerkve in ta regent je oropal vse polno plemenitašev za njih imetje, seveda z vednostjo in s privoljenjem rimskega papeža.

Ko pa tudi to ropanje ni vrglo toliko, kolikor je blaznorazpisna papeževa rodbina potrebovala, je napravil papež veliko trgovino in je prodajal blagoslove, križe, relikvije, odpuščanje grehov in duhovske službe.

Tudi ljubljansko škofijo je papež prodal. Ljubljansko škofijo je ustanovil cesar Friderik IV. leta 1461. Prvi ljubljanski škof Žiga pl. Lamberg je umrl leta 1488. Za izpraznjeno mesto se je seveda potegovalo mnogo moč. Med drugimi se je potegovalo za škofovsko službo tudi Krištof baron Rauber. Toda ta baron Rauber, ki bi bil rad postal škof, seveda le zaradi profita, je imel težavno stališče. Bil je sicer na dvoru jako priljubljen, ženske so se močno zanj potegovala, ali on sploh ni bil — duhovnik. Toda s papežem Aleksandrom VI. se je

dalo govoriti. Za denar se je od papeža vse dobilo in z denarjem je tudi Krištof baron Rauber izposloval papeško dispenciacijsko in potrdilno bulo z dne 28. februarja, vsled katere je bil kar pod roko posvečen za duhovnika in postal ljubljanski škof. Krištof baron Rauber se za svojo škofijo ni čisto nič brigal, nego le za škofijske dohodke. Živel je vedno izven Ljubljane, na dvoru, in imel tam lepo službo kot cesarjev svetovalec. Nase seveda ni nikdar pozabil, nego vedno skrbel, da so se njegovi dohodki kot škof lepo množili. L. 1507. mu je podelil cesar patronstvo nad faro Kranj; župnik, ki ga je škof postavil, je moral seveda dobro plačati, da je dobil službo. Končno je dosegel, da je cesar Ferdinand I. l. 1533. škofu Rauberju in vsem njegovim naslednikom v škofovski službi podelil knežji stan. Ali se je čuditi, če se je vzpričo taki korupciji evangelijsko gibanje razširjalo tudi po Kranjskem? Sicer pa je tudi ta riba smrdeča ob glavi in olajševalno je vsakako, da so bili korumpirani kranjski duhovniki še vedno veliko bolj, kakor papež Aleksander VI. in njegovi kardinali.

Berolin 13. junija. „Tagblatt“ javlja, da grade Japenci od reke Jalu železnico v Fenhvančeng, da bi za časa deževja mogli dovajati provijant. Kurokijeve operacije proti Kuropatkinu so le navidezne.

Sredstvo, ki mora vsled svoje sestave biti tudi precejšnega učinka, je velike vrednosti za zdravnika in za paciente. — **Železnato vino** lekar- narja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti se odlikuje po tem, da obsega v resnici naznačeno množino železa. — Zunanja naročila po 2 povzetju. 1264—5

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. junija: Katarina Kovač, spre- vodnikova žena, 40 let, Marije Terez. cesta št. 11, izkvarjenje. — Marija Torelli družte- nega sluga žena, 29 let, Vegove ulice št. 5, jetika. Dne 11. junija: Jernej Suštar, delavec, 87 let, Radeckega cesta št. 1, ostarelost. — Arnost Petrič, strojevodja sin, 4 mes., Dunajska cesta št. 7, božjast.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 11. junija 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
42% majeva renta	99.25	99.55
42% srobrna renta	99.05	99.25
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zлата	118.55	118.75
4% ogrska krona	97.20	97.40
4% zлата	118.15	118.35
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100.—	100.—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.50	101.50
4% češka dež. banka k. o.	99.75	99.85
4% z. o.	99.75	100.05
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.80	102.—
4% pešt. kom. k. o. z		
4% 10% pr.	106.60	107.60
4% zast. pisma Innerst. hr.	101.—	102.—
4% ogrske cen.		
4% dež. hr.	100.50	100.75
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.—	100.80
4% obl. ogr. lokalnih že-		
4% leznice d. dr.	100.—	101.—
4% obl. češke ind. banke	99.75	100.—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	100.—
4% prior. dol. žel.	99.50	100.—
4% juž. žel. kup. 1/2.	293.25	295.25
4% avst. pos. za žel. p. o.	100.75	101.75
Srečke.		
Srečke od l. 1854	183.—	193.—
„ 1860/1	182.—	184.30
„ 1864	257.—	260.—
„ tizske	180.—	182.80
„ zem. kred. I. emisije	296.—	306.—
„ II.	291.—	298.10
„ ogr. hip. banke	269.—	274.—
„ srbske & irs. 100.—	90.—	93.—
„ turške	127.50	128.50
Basilika srečke	21.—	21.90
Kreditne	465.—	474.—
Inomoške	80.—	84.50
Krakovske	78.—	82.—
Ljubljanske	67.—	70.—
Avst. rud. križa	53.50	55.50
Ogr.	29.—	30.—
Rudolfove	67.—	72.—
Salcburške	75.—	79.50
Dunajske kom.	5.2—	5.22—
Delnice.		
Južne železnice	77.75	78.75
Državne železnice	634.—	635.—
Avstr.-ogr. bančne delnice	1622.—	1631.—
Avstr. kreditne banke	640.25	641.25
Ogrske	745.50	746.50
Živnostenske	249.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brux)	608.—	614.—
Alpske montan	408.25	409.25
Praške žel. ind. dr.	200.—	201.—
Rima-Murányi	484.—	486.—
Trbovjske prem. družbe	305.—	308.—
Avr. orožne tovr. družbe	478.—	482.—
Češke sladkorne družbe	154.—	156.—
Valute.		
C. kr. cekin	11.33	11.38
20 franki	19.04	19.06
20 marke	23.47	23.55
Sovereigns	23.94	24.—
Marke	117.32	117.52
Laški bankovci	95.10	95.30
Rubli	252.87	253.87
Dolarji	4.64	5.—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 11. junija 1904

Pšenica za oktober	50 kg K	8.97
Rz „ oktober 1904 „	50 „	6.79
Koruz „ julij 1904 „	50 „	6.25
„ avgust „	50 „	5.33
„ pomlad „	50 „	5.49
„ oktober „	50 „	5.81

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 506'2. Srednji vinski tlak 736.0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
11.	9. zv.	734.2	17.2	sl. szahod	oblačno
12.	7. zv.	734.2	16.8	brezvetr.	oblačno
12.	2. pop.	733.9	20.3	sr. jzjah.	sk. oblach.
13.	9. zv.	734.9	17.8	sl. jvzhod	oblačno
13.	7. zv.	735.9	16.4	brezvetr.	oblačno
13.	2. pop.	736.2	18.8	brezvetr.	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 16.6° in 18.3° — normale: 17.3° in 17.4° — Mokrlna v 24 urah: 27.3 mm in 1.6 mm.

Trgovski pomočnik išče

gospodično-prodajalko

s kakimi 1000 K premoženja, da bi skupaj otvorila trgovino z mešanim blagom na deželi, v zelo dobrem kraju. Zagotavlja se do 3600 K mesečnega prometa. Čisti dobiček bi si delila na polovico. 1559—6

Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Spretnega žičarja

(Grobzieher) sprejme takoj za stalno žičarnico na Nižje Avstrijskem.

Ponudbe z navedbo sedanjih služb pod „W. C. 3691“ odpošilja Rudolf Mosse, Dunaj I, Seilerstätte. 1670 1

Prežalostnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš predragi soprog in oče, odnosno tast, gospod 1871

Ščitomir Vilhar

po prejemu sv. zakramentov za umirajočega, po težki bolezni v 64 letu svoje dobe danes ob 3. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspal.

V Prezidu, 10. junija 1904.

Irena Vilhar roj. Donnecker, so- proga. — Vlada Arh roj. Vilhar, Marina Miletč roj. Vilhar, Irena Božič roj. Vilhar, Dragica Vilhar, Dušan Vilhar, Šandor Vilhar, otroci. — Dr. Franjo Arh, Pavao Miletč, Ivan Božič, zetli. — Franjca Vilhar roj. Petrič, sinaha.

Prodasta se 1635 2 2fotografična aparata

format 6x9 cm in 13x18 cm.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo ji morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1.60, po pošti K 1.80.

Ceno kupite

batiste

tuzemske in francoske, v največji izbi od 24 kr. do 1 gld.;

japonsko svilo

priložnostna cena, 78 kr. za meter;

modno blago

po skrajno nizkih cenah za ženske in moške obleke, poslednje se opusiti in razproda. Blago za fino moško obleko se dobi torej za 6 gld.;

Voile de laine

franc., od 35 kr. do 1 gld. za meter;

bluze

iz svilenega, perilnega blaga in zefirja, najboljša kakovost, lastna manipulacija;

perzijske preproge

po 3 metre široke in 4 metre dolge, prej 120 gld., sedaj 65 gld.;

Smirnske imit. preproge

po 3 metre dolge, sedaj gld. 5-90.

Razen tega velika množina različnih predmetov, ki se prodajajo po čudovito znižanih cenah in ki si jih je vredno pogledati v trvdki

A. Primožič

zaloga modnega in manufakturnega blaga

Ljubljana, Mestni trg 25.

Po vseh kulturnih državah re- gistrirana Na drobno na prodaja. LEVOVA ZNAMKA. 1882/3. M. Joss & Löwenstein c. in kr. dvorna dobavitelja PRAGA. za srajce ovratnike in manšete

Dr. E. Šlajmer

odpotuje za 5 tednov.

Slavko Rus

ognjičar (računski narednik) pri trdnjanskem topničarskem polku št. 4 v Pulju

Mici Rus rojena Funtek

poročena. Mengiš

dne 12. junija 1904.

Ces. kr. avstrijske

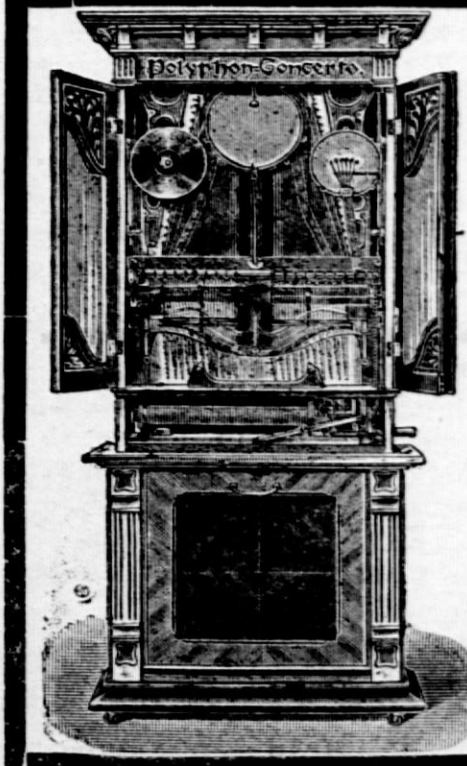
državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invad in vrnega reda.

vejavjen od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m zjutraj osonbi vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osonbi vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonbi vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago, Praga-Linc Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer v Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonbi vlak v Dunaj, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Linc, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osonbi vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. Ob 9. uri 22 m ponoči osonbi vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 8. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Važno za gostilničarje!

2 koncertna avtomatska polifona

odda 1636—2

pod tvorniško ceno

IVAN JAX in SIN

v Ljubljani, Dunajska cesta 17.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obilgacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamoznja in ekskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Ekompit in inkasso menic.

Daje posojila na vrednostne papirja.

Zavaruje srečke proti kurzi izgubi.

Vojaske ženitninske kaveje.

Borna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja.

Promet s čeki in nakaznicami.